Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Липень - 1948 - July

Рік IV, ч. 7 — Vol. IV, No. 7.

UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF ALBERTA

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street.
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

УВАГА — УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ СТУДЕНТИ — УВАГА

Вже Зголошуйтеся до Інститутів на Слідуючий Шкільний Рік!

Всі українські католицькі дівчата й хлопці, що задумують продовжати свою науку в університеті, каледжі, чи гай-скул, відразу зарезервуйте собі місце в Інституті св. Йосафата (дівчата) а в Інституті св. Василія (хлопці).

Цієї справи не відкладати, бо місця в Інститутах обмежені й за пару тижднів місця небуде.

Бажаним є, щоб наші українські студенти заповнили свої Інститути, але біда в тім, що наші приходять вже в послідній хвилині. Чужинці вже пару тижднів пробують дістатись до наших Інститутів.

Коли хочете перебувати вдома поза домом; коли хочете мати вигоду й бути близько школи, то чимскорше зарезервуйте собі місце в Інституті.

Крім вигоди матимете нагоду бути часто на Служмі Божій, приступати до св. Тайн, належати до своєї організації, та скористати з інших викладів, що їх будуть подавати студентам в Інститутах.

Зголошуйтесь на слідуючі адреси:

St. Basil's Residence
8317 - 105th Street
Edmonton : Alberta

St. Josaphat's Residence
8820 - 111th Street
Edmonton : Alberta

о. Севастіян Курило, ЧСВВ.,
Директор Інститутів.

ALBERTA PRINTING CO., 10345-96 ST., EDMONTON

ЮНАЦТВО
YOUTH

Рік IV. Число 7. Едмонтон, Алберта. Липень, 1948.

We Need Leaders

Those interested in the welfare of the U. C. Y. in Canada as a whole, recognize its utter need of leaders. The Provincial U. C. Y. Executives in Alberta and Saskatchewan have endeavored to inspire youth with the spiritual ideals necessary for successful leadership through well planned and carefully carried out U. C. Y. Leadership Courses. Thus the alarming demand for youthful leaders was at least partially met.

This school of leadership did not start like so many schools are accustomed to start in our modern times, namely, by the erection of a great building and the employment of big name teachers. It was the brain child of a pastor and a number of his fellow priests, all of whom were interested in the temporal and spiritual welfare of their people, especially that of the younger generation, and were able to see the world problem as it really is. They were and are convinced that the future of the Church of God lies mainly in the youth of today. They knew that organizing the necessary U. C. Y. Leadership Courses would not be an easy task, and they knew they had a big job before them, but they set forth on their program with enthusiasm.

Since the first two-week Leadership Course in Saskatoon, 1946, two other three-week Courses were held in Edmonton and Saskatoon in 1947, and now, for the third consecutive year similar one-month Courses are being held in Edmonton and Winnipeg.

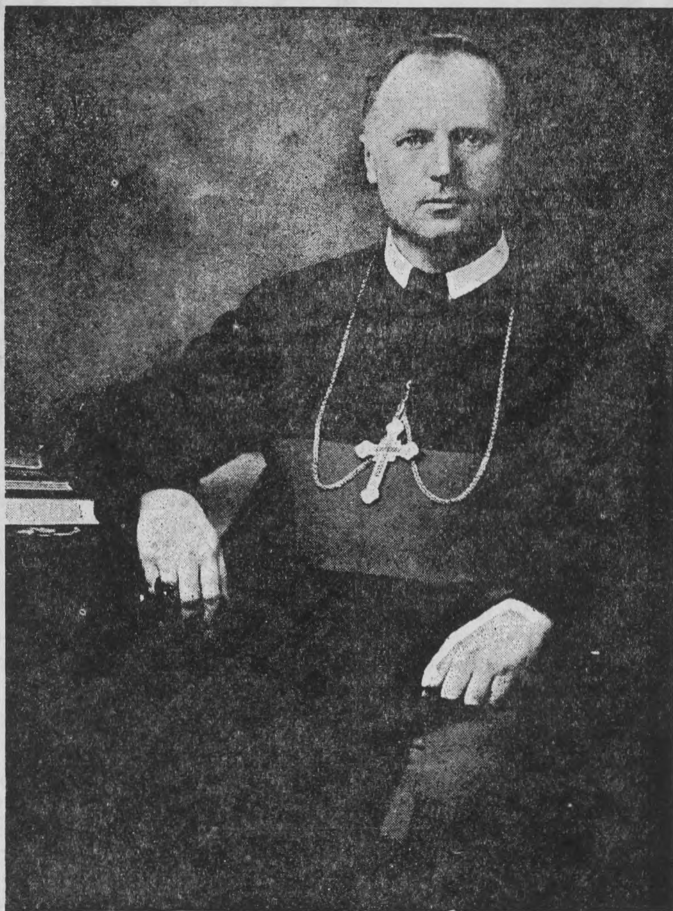
Eager youth from all parts of this country has and is taking part in these Courses with great satisfaction and evident spiritual benefit. After praying together, playing together, discussing mutual problems together and taking appropriate lessons together, all youth return to their home parishes determined to live their God-given lives as God intended and to become the pastor's right hand in carrying out the ideals of the U. C. Y. among members and non-members of their parish.

It may, with no doubt, be said that salutory results of these Courses are already in evidence. Various localities indebt the revival and progress of their clubs chiefly to the members of the said Courses due to the combination of interesting information on spiritual, social, educational and recreational phases of the U. C. Y. program supplied by them.

Every U. C. Y. club should, therefore, regard it a matter of extreme importance to see that at least one or two of its capable members attend these Courses and thus enable the U. C. Y. to fulfil its worthy purpose. Every individual member should also take advantage of this opportunity and benefit greatly by spending his or her vacation taking part in the all-important U. C. Y. Ledership Courses this year.

Donated by Mr. J. Nalansky
10923-111 Ave., Edmonton, Alta
— 1964 —

Їх Ексцеленції Впреосв. Кир Василієві Ладиці многая літа!

Їх Ексцеленція Високопреосвященний Архієпископ
КИР ВАСИЛІЙ ЛАДИКА, Ч.С.В.В.

Українське Католицьке Юнацтво всіх провінцій Канади незвичайно радіє вісткою, що наш духовний батько, наш добрий Пастир, наш невтомно-ревний Провідник і Опікун, Їх Ексцеленція Впреосв. Кир Василій Ладика, ЧСВВ., зістав вивищений Святішим Отцем Папою Пієм XII, до гідности Архієпископа.

З приводу цієї історичної події нашої св. Церкви в Канаді ми, Українське Католицьке Юнацтво в Канаді, клонимо наші голови перед своїм першим Архієпископом з великою любовою, глибокою пошаною і щирою відданістю.

Щиросердечно молитимемо Всевишнього, щоб заховав нам нашого Впреосв. Архієпископа Кир Василія Ладику, ЧСВВ., на **Многі Літа.**

Про Вакації Студентів

Досліди покажуть, що 64% студіюючої молоді посвячує частину або цілі свої літні вакації на працю. Головною спонукою до того є звичайно — ГРОШІ. Їм потрібно грошей на дальшу науку, на убрання, забави й різні інші життєві потреби. Бо мало є молоді, яка може тішитися всестороннім удержуванням від родячів за ввесь час науки. Тому та молодь природно шукає за працею, що приносить більший зарібок. Через цю погонню за грошем молодь дуже часто тратить правдиве розуміння праці й уважає її тільки як середник до набуття гроша.

Праця, після християнських засад, є чимсь дуже взнеслим. Хоч люди нераз мають мильне поняття про працю, то однак у Божих очах праця є щось великого. Найбільшу гідність, як хто з людей мав, Бог дав бідному зарібникові, що тяжко працював на кусник хліба — це був св. Йосиф, опікун Божого Дитяти. З прикладу й науки Христа також ясно можна пізнати вартість праці.

Та й чоловік не може мати більшого вдоволення, як тоді, коли бачить, що через свої труди і старання він став корисним і собі, і другим. Солодка свідомість, що своєю працею людина стає причиною добра і щастя загалу є вже сама велика нагорода за працю. Праця виносить людина поза себе, чинить її паном своєї й чужої долі, а не понижає її, як це думали люди в давнині.

Тому при виконуванню нашої праці треба глядіти на неї не тільки як на середник до роздобуття грошей або як збуття часу, але як на річ, що ублагороднює та виробляє нас, робить нас причиною добра й щастя других, завдає нам солодке почуття вдоволення і дає право до нагороди в Бога.

Closed Retreat

Sponsored by the Ukrainian Catholic Youth of Alberta

Thursday, July 1st, the Closed Retreat for the boys begins at 9 p. m. in St. Basil's Rectory, 8317 - 105th St., Edmonton, and will be given by Rev. M. Horishny, OSBM. Rev. A. Chimij, OSBM., will give the Closed Retreats for the girls at St. Josaphat's Institute, 8820 - 111 St., Edmonton.

What is a Rereat?

It is a withdrawal for some days from the noise, distractions, perplexities and worries of everyday life in order to be alone with God and occupy oneself with the supreme interests of the soul.

Why make a Retreat?

To imitate the example of Christ who made a forty-day Retreat in the desert before beginning His public life. To insure your eternal salvation. Ennoble your soul. Give meaning to your life. Become a real follower and soldier of Christ not only in name, but above all, in deed. Realize you are something more than an animal; you have an immortal soul, an image of God. Christ suffered and died for that soul. It must be saved. Only one thing is lacking — your sincere effort. A truly sincere follower of Christ will train and apply himself to the salvation and sanctification also of the soul of his neighbor.

"Come Aside and Rest Awhile"

This is Christ's invitation to you. You are tired. Perhaps mortally

— ONTARIO RETREATS —

(1). Group of High School girls of Toronto on a retreat at the monastery of "Good Sherherd". Fr. Katrey, O.S.B.M., retreat master.

(2). Fr. Katrey, O.S.B.M., retreat master and a gsoup of youth from Ontario on retreat at Ancaster Orphanage, Mt. Mary Immaculate.

(3). Group of boys from Ontario on retreat at Manrisa Hall, Erindale, Ont. Retreat master Rev. Shutyk, O.S.B.M.

(4). Group of girls from Toronto on retreat at Marion Hall, Toronto. Rev. Katrey, O.S.B.M., retreat master.

wounded in the battle for your soul. Perhaps you are sick of heart and spiritually depressed. Christ will calm you. He will comfort you. With infinite tenderness He will encourage you. He will imbue the veins of your soul with new life, His life. Your soul is in the dark — Jesus will enlighten it. Your soul has strayed — He will show the way. He is All-Good, All-Merciful, Omnipotent. Nothing is impossible to Him. "Without Him you can do nothing." In Him you can do everything. He wants to help. Do not refuse His helping hand.

Some Questions to be Answered

What is my everyday attitude to God? How does He affect my life? Do I obey His Commandments? Is my religion all-important to me? How well do I know myself? What kind of character have I? What are my ideals in life? Am I making a success of life? Am I unhappy? Who is to blame? What of my attitude toward my family? my friends and acquaintances? Upon what principle do I act? Can I work with and for others? Am I self-centered? **Do I really wish to be happy? Do I really wish to have peace in my soul?**

Such questions and many others will be answered wholly or in part during the restful and strengthening atmosphere of a Closed Retreat.

Give your soul a spiritual vacation, a never-to-be-forgotten holiday. Acquire new spiritual strength! Give your soul a new look. Make a fresh start in life. Insure your eternal happiness!

Справа Великої Ваги

(З приводу сьогорічних замкнених реколекцій для Молоді Торонта й околиці).

Живий спогад про сьогорічні реколекції У. К. Ю. в Торонті спонукує мене поділитися своїми спостереженнями з дорогою Молоддю й всіми заінтересованими.

Перший раз уряджено в нас замкнені реколекції 1946 р. завдяки шляхотній ініціятиві Всеч. о. Дзюрмана, духовного асистента У. К. Ю. на Східну Канаду.

Цей факт, без сумніву, важний не тільки в історії У. К. Ю., але взагалі в релігійному житті нашого католицького народу в Канаді. Ми вважаємо його інсторичним, бо це був початок великого діла.

Чергові реколекції зорґанізував Провінціяльний Заряд У. К. Ю. на Східну Канаду за ласкавою допомогою оо. Парохів 1947 року, а вслід за ними пішли й сьогорічні реколекції, що вдалися вповні задоволяючо.

Крім трьох парохій міста Торонта, заступлені були: Анкестер, Бимсвил, Гамілтон, Гримсбі, Делгі, Кичинер, Ніяґара Лейк, Ошава, Судбурі. Реколекції відбулися під проводом оо. Василіян із Гримсбі, в сімох серіях, три для хлопців, а три для дівчат, в часі між 28 березня а 18 квітня.

Було це надзвичайно мило глядіти на таке велике число ідейної молоді, що радо поспішала на зазив свойого Проводу й з подивугідною ревністю відправляла свої духовні вправи.

І хоч сама орґанізація мала немало труднощів і вимагала багато жертви, то орґанізатори, бачучи ясніючі й щасливі обличчя учасників по скінчені реколекцій, чулися мило винагороджені за труд. З очей Молоді можна було вичитати вдоволення, внутрішну радість — і вдячність.

Як подано в часописах, подібні реколекції відбулися й в далекому Едмонтоні.

Це наповняє нас радістю та каже сподіватися, що замкнені реколекції для нашої Молоді не зістануть відокремленим і випадковим явищем, обмеженим до одної провінції, одного чи хоч би й кількох років, але входять у звичай-традицію, стають правилом, розвиваються в реколекційний рух.

Радіючи, ми не забуваємо однак про всі труднощі; про те, що ця справа щойно в початках і це не легких; що, крім молоді, яка робила реколекції, є ще більшість, що моглаб взяти участь, та з браку розуміння відтягнулася від того; ми свідомі, що багато старших, які моглиб нам помогти, байдужі.

Та ми віримо, що переважна частина труднощів походить із незнання й непоінформованости. Коли Молодь і загал буде мати належне поняття про те, то тоді ця справа найде щире зрозуміння так серед старших, як і серед самої Молоді.

Інформативним цілям служать ці рядки.

Реколекціями називаємо той час, коли ми усуваємося (ретріт) від наших щоденних занять, щоб на самоті й зібранні духа (реколлекшен) посвятитися роздумуванню над найважнішими справами нашого життя й вічного спасення.

Їх можна робити нпр. так, що реколектанти виконують свої щоденні обовязки, а тільки через ряд днів в означених годинах сходяться до церкви чи іншого відповідного місця, щоб вислухати проповіди, спільно молитися й виконувати інші релігійні діла.

Та ліпший і властивий спосіб відбувати реколекції — це цілком усунутися від своїх занять на так довго, як це нам час позволяє — щонайменше на один день — і піти до якогось на це призначеного реколекційного дому, щоб там далеко від світового гамору посвятитися справам Бога й своєї душі. Такий дім є звичайно поза містом на самоті й серед природи. Уладжений він так, що в нім реколектант може найти все потрібне, всю вигоду, як у себе дома. Є там і каплиця, де відбуваються спільні молитви й інші духовні вправи, як: конференції, держані в цілком свобідній формі; Служба Божа й інші Богослуження, читання відповідних книжок; роздумування над найвищими релігійними й життєвими правдами.

Такі реколекції це властиві реколекції. Їх називають також "замкненими", бо реколектант на якийсь час відокремлюється ("замикається") від усього, що його звичайно занимає й посвячується тільки справам душі.

Провідником реколекцій є досвідчений священик, що не тільки говорить науки-конференції, відправляє Богослуження, але також розуміє реколектанта й кождої хвилі готовий вислухати його, розвязати його неясности й сумніви, служити своїми вказівками й порадою, подати зболілій душі правиду потіху.

Замкнені реколекції уряджується звичайно для поодиноких станів осібно. Нпр. для мужчин, жінок, хлопців, дівчат, робітників, студентів і т. тд. Це тому, що тоді найкраще можна узглянити душевні потреби учасників реколекцій.

Реколектант находить у реколекціях ясну й переконуючу відповідь на все, що найбільше цікавить і обходить людину, на всі найважніші питання й справи життя, як: яке моє відношення до Бога, релігії, Церкви? Як можу дійти до спокою душі й до правдивого щастя, якого так дуже бажаю й за яким тужу?

Тут він всесторонно пізнає своє життя, виробляє собі належний погляд на світ і свій християнський характер. Тут почує про річи, про які звичайно рідко коли має нагоду почути. Говориться тут не тільки про минуле й теперішне життя, але й про

будуче, як його урядити, — коли йде про молодь — яку дорогу, стан, заняття вибрати в житті, щоб була щаслива.

Одним словом, реколекції це наче висока школа християнського життя, де учителем Христос, а Його учнями реколектанти. Їх книгами — кивот, хрест, св. Письмо й власне серце, в якому в ту хвилю Бог пише невидимою рукою свою святу волю.

Над усе реколекції причинюються до успокоєння душі. Нераз молода людина двигає великий тягар у серці, що придавлює її й відбирає останній промін радости. Для такого чи такої найкраще піти на реколекції, там певно найде спокій і рівновагу духа.

Хто мав нагоду збоку дивитися, як відбуваються реколекції для Молоді, того очам представлявся прегарний вид — громадка молодих душ, що в зібранні слухають свого провідника... Провідник говорить, а його слова такі прості, такі щирі... Слухачі читають у його очах... Вони ще не чули може, щоб їм так хто говорив про ціль людини, про смерть, про Божий суд, про пекло, про Боже милосердя, про Христа й їх християнські обовязки; про те, чим вони мають бути в житті. Все те так просто, ясно, переконуючо.

А кілько то гарячих молитов взнеслося до неба, до Бога! Вони так ще ніколи не малилися. Всюди панує дивний спокій, мир, повага. Навіть найбільш живі стають тут статочні, моляться, читають. І все це діється без жадного примусу, цілком свобідно.

Це на зовні. А що внутрі, те закрите. Але про те могли б нам розказати ті, що відбули реколекції.

Ось одна учасниця наших реколекцій у Торонті пише:

"Не всилі я Вам тут описати того, що чує моє серце й душа відколи ми зачали ці реколекціїї... Я чуюсь дуже вдоволена... З мойого ума усунулися всі щоденні світові думки й я чуюся дуже близька до самого Бога... Мені здається, що ті два дні були найбільшою нагодою в мойому житті зблизитися до Бога й порозмовляти з Ним, як дитина... Я завсіди буду памятати про ці реколекції й як тільки буду мати нагоду ще прийду й другим скажу".

Інша реколектантка, українська студентка з Галичини, писала передількома роками в однім старокраєвім часописі ("Нова Зоря" ч. 61. (559) III, VIII, 1932) про реколекції таке:

"Чи подобалися мені реколекції?

"Це хіба зайве питання, бо кому вони не можуть подобатися? — А чому вони подобалися, на це відповідь досить довга.

"Студентка за час викладів занята всім: і викладами й наукою, іспитами й оплатами, клопотами й потребами щоденного життя, на все мусить найти час, на ріжні заняття мусить жертвувати цілі години, а для себе, для добра й спасення її душі, на прикрасу її чеснотами, на вироблення католицьких переконань і засад, лишається всього хвилинка вечером, коли вже орґанізм вичерпаний цілоденною працею, коли повіки силоміць западають на очі та непереможний сон склонює голову до спочинку...

"Отже з радістю витаю реколекції. Передусім глибока тиша, мовчанка. Всі справи усуваються десь далеко поза горизонт, а перед очима стає тільки одна справа — справа душі. Те, про що я ніколи не мала часу подумати, стає одиноким предметом мойого розважання, а все проче це тільки побічні, підрядні справи. Я маю нагоду вглянути в себе, занятися тільки собою, прослідити, що доброго зробила я і пізнати, оскільки більше в мені злого. Все, що я роблю за цей короткий час, служить мені тільки до тої самої цілі. Прочитані книжки або помагають пізнати основніше правди св. віри, або подають приміри, гідні наслідування, чи способи, якими можна викорінити зло зі серця, а защепити добро і чесноти, щоб гідно і без зневаги того імени можна назвати себе християнкою.

"Вони також удержують мене в певнім настрою потрібнім до поважного розважання. Конференції о. провідника вказують дорогу, якою мають іти мої думки, вказують, важні місця, над котрими слід застановитися та точніше їх розглянути. Під таким проводом і в такому настрою думка стає немов чистіша, більше прозора, і я бачу те, чого в гаморі буденного життя певно не завважила б. Я тепер зачинаю пізнавати себе з иншої сторони, ніж я знала до тепер і попереднє знання себе здається мені малим і пустим. Щойно тепер зачинає душа жити правдивим життям, не якимсь немов краденим, яким жила до тепер. В гаморі життя, серед безлічи справ душа тільки тугою виривалася до Бога та якось відрухово і немов несвідомо шукала Його, а тепер іде до Нього ясно, свідомо і добровільно зі щирою радістю витає Його та в безмежній покорі й пошані паде до долу перед Його могучістю.

По реколекціях чуюся немов відсвіжена, чую якусь силу в душі, котра дає мені сміливість знова вступити на твердий шлях життя і без нарікання та стону йти до означеної цілі; з жалем опускаю мури інституту і питаю себе, чи не могли б реколекції бути бодай удвоє довші. Мене наповнює якась дивна радість і мила надія в моїм серці, я чую, як у мені родиться щось добре і гарне і з тим почуттям і як найкращими постановами на будуче йду на стрічу дальшому життю."

Те, що висказала ця студентка, відчуває кождий, що добре відбув реколекції. Хто з щирим настроєм і готовістю вступив у той час, той виходив завсіди перемінений, переповнений радістю й щастям. Хто раз відбув ці реколекції, не забуде їх ні-

У. К. Ю. в Плейн Лейк, Алберта, зо своїм о. Парохом М. Дацюком, ЧСВВ., і провідником реколекцій о. П. Пащаком, ЧСВВ.

коли. Для всіх вони будуть незабутньою хвилею життя, а для багатьох переломовою. Чим вакації чи курація для орґанізму, тим реколекції для духа. Тут вона відсвіжується, набирає світла й сили на дальше життя.

Реколекції мають свою давню традицію.

Впродовж людської історії завсіди находилися люди, що шукали на самоті Бога.

Але справжнім прикладом для всіх реколектантів це Христос, що перед своїм прилюдним виступом перебув 40 днів у пустині на молитві й пості. Цей приклад потягав багато християн у перших віках, що переводили вже то якийсь час, вже то ціле життя на самоті пустині чи монастиря, щоб там цілком посвятитися релігійним християнським практикам. Багато Вітців Церкви поручають таку сатому на кілька днів для обнови духа й християнської ревности.

Хоч те все ми моглиб назвати реколекціями, то однак властиві реколекції в тому виді, як це їх тепер робимо, походять із XVI-го ст. Їх творець св. Ігнатій з Льойолі. Він, передтим світовий чоловік, примушений недугою, увійшов у свою душу, а відтак ведений Божою ласкою усунувся в пустиню, що називалася Манреза (Іспанія). Там він молився й роздумував — і це так його перемінило, що він покинув давній спосіб життя й став святим. Опісля він написав книжечку про реколекції так, як він це робив. А була вона так гарно написана, всі роздуми, молитви так льоґічно й психольоґічно уложені, що її скоро всюди приняли, а взоруючися на ній, стали відправляти реколекції передусім у монастирях і семинарях. Але скоро й люди, яким неможливо покнути світ, стали брати участь у тих вправах. Для тої цілі сходилися вони на кілька днів до релігійних інституцій.

Цілий ряд визначних мужів, як св. Франц Сал., св. Карло Бором., св. Вінкентій пильно дбали про розвій реколекційного руху й старалися його скріпити. Зчасом крім методи св. Ігнатія повстали також інші методи відбування реколекцій. А від половини XVII-го ст. почали засновувати осібні реколекційні доми для світських людей (особливо в Франції), де річно брало участь по кількадесять, а то й кілька соток тисяч реколектантів із різних станів і професій.

Та вже найсильніший став реколекційний рух при кінці минулого століття й на початку теперішного завдяки папам Львові XIII й Пієві XI.

Папа Пій XI видав спеціяльне письмо про реколекції, де між іншим находимо такі вискази:

"Ми справедливо бачимо в реколекціях особливий помічний засіб до осягнення вічного спасення".

"Непроглядне є число тих, що в самоті св. реколекцій упорядкували свою душу, тих, що вийшли з них "укріплені й збудовані" в Христі, наповнені внутрішним світлом і радістю серця, осяяні тим миром, що "перевисшає всякі поняття".

"Реколекції це успішна противага, що зберігає чоловіка перед тим, щоб його цілком не придавив тягар землі. Вони хоронять, щоб чоловік цілком не потонув у приємностях життя. Вони бережуть його перед зараженими поглядами й матеріялістичним способом життя".

Св. Вітець згадує там і про свої реколекції:

"З найбільшою радістю серця пригадуємо собі ці небесні ласки й невисказані

потіхи, що їх ми так часто підчас св. реколєкцій зазнавали. Ми пригадуємо собі також, із якою ревністю ми робили ці реколєкції... З них черпали ми світло й силу до пізнання й сповнення Божої волі."

А на кінці заохочує всіх, щоб брали участь у реколєкціях і каже: "Благословимо від серця всіх, що роблять реколєкції, або дають їх, або помагають їх приготовляти".

При такому стані річей зрозуміло, що справою реколєкцій дорожить цілий католицький світ. Реколєкціями цінять, про них дбають, основують доми, беруть участь, заохочують других.

Ось висказ одної селянки-чужинки: "Кожде з моїх дорослих дітей дістає на уродини тільки гроша, кілько потрібно, щоб зробити щорічні реколєкції. Нічого ліпшого їм дати не можу."

Або: Перед останньою війною католицька преса повідомляла, що архиеп. Колонії й еп. з Ахен (Німеччина) вручили одній жінці апостольське письмо зо спеціяльною подякою за ревність у орґанізуванні реколєкцій. Ця жінка це Софія Вернер, що сама одна позискала для реколєкцій 1000 осіб із різних станів і з різним образованням. Для тих, що не могли оплатити своїх малих видатків, сама робила збірки.

Народові, що має такі ідейно й релігійно вироблені одиниці, можна позавидувати.

Але й ми не були позаду. Перед війною й між нашим народом у Галичині уряджувано замкнені реколекції для вірних різних станів, старших, а особливо для молоді. І цей рух гарно розвивався й все кріпшав. Але тепер, на жаль, большевицька окупація спаралізовала всяке релігійне життя на корінних українських землях.

Тому на канадійських українцях католиках, а зокрема на нашій Молоді, лежить обовязок воскресити й продовжувати свої українські й католицькі традиції в тому згляді.

Це справа великої ваги не тільки для поодиноких осіб, але й для загалу.

На кождій людині спочиває обовязок дбати не тільки про свою матеріяльну й фізичну культуру, але й про культуру своєї душі. Душа рівно ж потребує відпочинку й корму. Кожному повинно залежати на тім, щоб мати ясність у найважніших справах релігії й життя. Кожний бажає щастя й хоче знати спосіб, як його певно осягнути.

Всі мусять полагодити своє минуле життя; заняти належне становище до теперішного; приготовити щасливу будучність, а це вимагає не тільки доброго пляну, але й Божого благословення. Ті справи найкраще можна полагодити на реколєкціях.

Передусім кожний юнак і кожна дівчина потребує такого пляну, світла, сили й Божого благословення для життя, що щойно перед ними відчиняється. Ті молоді душі нераз так тривожно питають себе: чим я буду, чим стану, що чекає мене в житті, чи буду щасливий, щаслива? Нехай памятають, що справу вибору свойого стану найкраще рішать по зрілій застанові перед Богом і за радою зичливих і досвідчених людей. Тоді, звичайно, не зроблять помилки й Бог буде благословити.

Для такої застанови найвідповідніші реколєкції. До кожної отже молодої душі, що вибирається в далеку життєву дорогу, кличе Христос, як колись до Апостолів: "Ходіть на окреме місце, щоб відпочити", набрати сили, бо життя, в яке йдете не легке й часто невмолимо строге.

Досвід показав, що реколєкції це школа сильних характерів. Не одна жінка й мати завдячує свою витревалість і материнну посвяту тим щасливим годинам. Не один ідейний батько черпає свою ідейність і силу зо спогаду про реколєкції, що їх він відбув у молодості. Не один завдячує їм свою витревалість і непохитність у релігійнім переконанні. Не одне священиче покликання тут започатковалося. А багато через те спаслося.

Ця справа має рівно ж велике значення для живучости нашого католицизму. Тут у Канаді, де брак священиків, нерідко стрічаються недомагання в релігійній освіті й вихованні молоді. А нам треба особливо тепер релігійно свідомої й ідейної молоді. Реколєкції це наче вищі релігійно-освітні курси. Та Молодь, що відбула реколєкції високо буде держати прапор християнських засад і переконань у житті.

Це отже досить причин, щоб справою реколєкцій заінтересувалася Молодь і ширші круги нашого громадянства.

Ми мусимо змагати до того, щоб мати принайменше один реколєкційний дім у кождій дієцезії. А поки цього немає, то хоч і в комірнім, то всетаки сміло продовжувати розпочате діло.

На поклик Провінціяльних Зарядів У. К. Ю., що занимаються урядженням реколєкцій, повинна голоситися вся католицька Молодь і як найчисленніше брати участь.

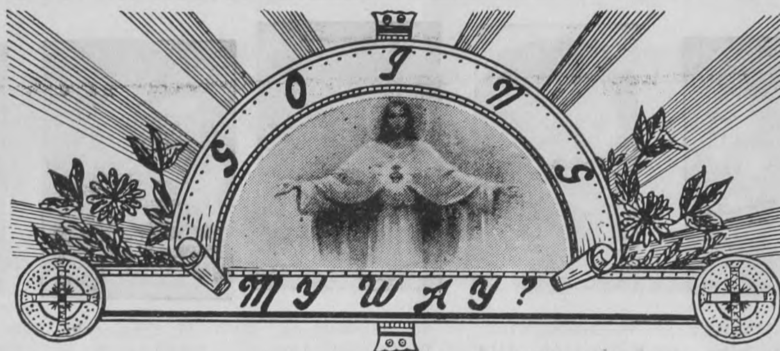
Для такої великої справи варта пожертвувати один день у році. Ми звертаємо велику увагу на школу, виховання, дбаємо про розривки й відпочинок. Наша душа також варта цього, щоб про неї подбати, хоча б це вимагало якоїсь малої жертви.

Правилом нашої Молоді повинно стати: Що-року, як тільки зможу, зроблю реколєкції.

Родичі приготовлять своїм дорослим дітям найкращий дарунок, як поможуть їм у тому.

Пишучи це, простягаємо руки до нашої Молоді й запрошуємо: Прийдіть на другий рік **усі**. Зробіть це для свого добра, добра Вашої Церкви й народу.

Т. Д.

by **Brother S. Methodius, F.S.C.**

DO YOU HAVE WHAT IT TAKES?

You have failed or succeeded, or will fail or succeed insofar as the following are dominent in your life. Unless these shine in you, you are doomed to failure.

PERSEVERANCE. A "quitter", that's the name you give a fellow who does not persevere. Are you one? The "quitter" gives up after a short struggle. He started the New Year by keeping to a schedule. He started the New Year with a resolution to conquer anger, impurity, laziness. He started to check vulgarity and cursing. He started out with a great chance "to make the team". But all these things took work, and he quit. The "quitter" gives up because he does not have . . . .

COURAGE. It takes courage to persevere. Courage implies bravery in facing the hardships to be met in carrying out duty. Weak-hearted men fear sweat, suffering, effort. They become the "quitters". The courageous man sees the job and sees its dangers. He does not draw back. He can "take it".

SELF-DENIAL. You can't have everything and success too. Anything which stands in the way of success must be thrown overboard. Whims can't be satisfied. Self must be disciplined. Inclinations must be checked. Occasions of sirn must go; drink, bad books, bad companions.

PRAYER. Tell me. Does this fellow before you pray? If he does, he denies himself, and he is not a "quitter". The saints were courageous only because they prayed. If your past is a mess, it's because you have not prayed — daily. St. Paul was a real man; he was scourged, he fasted, took shipwreck cheerfully because he called on God for strength. Prayer makes courageous, persevering men. Where do you stand?

Have You a Vocation?

Our Blessed Lord is calling some of you to carry on His work of saving souls. The priesthood, the brotherhood, the sisterhood must go on. And Christ is speaking to some hearts on the campus, on the streets, in the schools, in the homes. Are you trying to make up your mind? You can't reach a decision alone. Pray and seek advice.

Dangerous Postponing

The point is, every day you delay — you seventeen, eighteen and nineteen year olds — is a day lost and it may prove the end of your priestly or religious vocation.

Wobbly?

But you may say, I can't seem to bring myself to a definite decision. I go up and down. Today, yes; tomorrow, no; the next day, yes. Shall I? Shall I not? . . . . Vocation is a simpler mystery than many a young man or woman makes of it. Most likely an angel will not come, tap your shoulder, and say: "Go. Go now." Vocation comes down to two things: **Desire and ability.**

Desire

Not sentiment, not emotion. But an intellectual conviction. The priesthood, the brotherhood, the sisterhood is the thing in life I most want and am willing to sacrifice everything to obtain. Objection: but one day I efel I would give anything for it; the next day I'm in another state of mind.... Answer: This is feeling up and down. The real desire, if you have it — a thing of the mind and heart and not emotions — will remain deep within, steady, despite the ups and downs of your feelings...... Ask yourself questions in the Presence of the Blessed Sacrament......

Ability

This is threefold. **Mental:** meaning you do not have to be a genius, but you must have enough grey matter to handle the studies required for your chosen state. Most of all, you must show common sense, prudence, judgement. **Moral abilities:** meaning not that you must already be a saint now, but that you must mean earnestly to become one. Bad habits unbroken are a bar to the priesthood or the religious life. Bad habits broken are not. And **physical ability:** you must have good health. No T. B., no fits, no serious hereditary diseases in the

Sophie Hannas
Holden, Alta.

S. Markowich
Edmonton, Alta.

A. Ogrodnick
Borschiw, Alta.

H. Tkaczyk
Radway, Alta.

A. Phillips
Edmonton, Alta.

THIRTY CON

Which One of These is Y

U. C. Y. LEADERSHIP COURSE

— Entered in one of the grandest

D. Worobec
Cherhill, Alta.

Olga Cymbaluk
New Kiew, Alta.

We present to you these thirty
who are making an "all out" eff
eted queen'

Who is it going to be? It's all
one of the greatest popularity
as every U. C. Y. local is determ
win. It is the duty of each and
candidate to t

St. Basil's, St. Joe's
Here we all go.
To show what we r
When we fight for

S. Onysyk
Derwent, Alta.

J. Tomashewsky
Chipman. Alta.

E. Youzwyshyn
Myrnam, Alta.

Lucy Rubis
Hay Lake, Alta.

R. Spodaryk
Spedden, Alta.

W. Strilchuk
Round Hill, Alta.

S. Hannas
Thorsby, Alta.

Genia Hlus
Innisfree, Alta.

os
Alta.

M. Bolinski
Calgary. Alta.

Lena Kachur
Peno-Star, Alta.

L. Zacharko
Brud'heim, Alta.

M. Harasymin
Delph, Alta.

Sophie Pelech
South Edm'ton.

ONTESTANTS

is Your Choice for Queen?

OURSE CARNIVAL CONTESTANTS

andest carnival contests of all times —

thirty attractive Ukrainian beauties
out" effort to capture that much cov-
queen's crown.

It's all up to you — for truly this is
ularity contests in carnival history,
determined that their representative
ach and every local to support their
ate to the utmost.

St. Joe's
go.
at we mean,
ght for our queen.

S. Ewaskiw
Mundare, Alta.

Alvina Sowiak
Calmar, Alta.

D. Hannas
Lamont, Alta.

Kay Kuzyk
Fedorah. Alta.

E. Nahaiowski
Thorhild, Alta.

us
lta.

A. Onushko
Skaro, Alta.

N. Mochulski
Vilna, Alta.

A. Makarowski
Plain Lake, Alta.

Olga Ciz
Daysland, Alta.

Marian Balash
Edmonton, Alta.

family tree. You must be strong enough to do a full day's work in the Apostolate.

Criticism?

If some people say you are more needed out in the world, that's humbug. Canada needs Jesus Christ more than it needs anybody else — certainly more than it needs you, one among millions. As a priest you become another Christ; as a brother or a sister, you become His co-worker. Never forget that. Canadian civilization and culture was started and is continued by priests, brothers and sisters.

As to what people think? let them think! That's more than majority of them do. You should care about what God thinks.

Ганя й Катерина Пухалік

Ганя Пухалік

Катерина Пухалік

Ганя і Катерина Пухаліки з Коронадо, Алта., цього року з великим успіхом закінчили науку в Албертійському Університеті і одержали степень (B.Sc.). Вони є дочками п. Івана Пухаліка, свідомого українця католика й дяка парохії в Куквіл, Алберта, якому належиться признання, що сам, — бо жінка померла, коли діти були малими — гарно виховав своїх дітей і дав їм високу школу.

Ганя і Катерина скінчили нищу школу в дома, а вищу школу й Нормал в Едмонтоні. Вчили на протязі двох років, а потім знову вернули до Ууніверситету на факультет Домашньої Економії (Home Economics) і по трьох роках одержали степень (B.Sc.). З початку слідуючого шкільного семестру обі сестри їдуть на схід до Торонта на дальші студії.

Ганя і Катерина Пухалік на протязі двох років перебували в Інституті св. Йосафата в Едмонтоні й були членами хатнього комітету в Інституті. Також є членами У. К. Ю., передплатниками й добродійками нашого орґану “Юнацтво”.

Українське католицьке юнацтво в Алберті бажає їм гарних успіхів в дальшій науці й щастя в будучім житті.

FATHER HILARION

talks on

Your Most Precious Treasure

Friends! When, in the course of my last instructions, I warned you so eagerly against the enemy of the lily of purity, you may perhaps have said to yourself: "If things have really gone so far in the world, how difficult it will be to do right and remain pure! How gladly would I go tar, far away from all this wickedness; but I cannot do this — my youth, my parents, my circumstances render it impossible." You certainly ought not to leave the world so long as it is your vocation to remain in it. I desire only to give you a thorough acquaintance with its dangers, not to estrange you from it altogether. In the world you will be launched, as it were, upon a dangerous, wide, and storm-tossed ocean. How necessary, how important it is that you should learn to steer your course through, that you may not be shipwrecked, but may safely guide your little barque amid the rocks and quicksands which beset youth, and one day land upon the blissful shore of the celestial paradise.

I have to speak of another of these various perils, to point out one more of these enemies of innocence; it is the enemy in the theatre.

What was said about dancing is true of the theatre, even to a greater degree. The theatre is not without its effect upon religion and morals; it has a powerful influence for good or evil. Good films or plays of a religious tendency raise the tone of morals. The histrionic art resembles the other arts — poetry, painting, rhetoric, sculpture and music — in the elevating powers they exercise. For this service, and thereby aided them to attain their highest perfection. The mystery plays of the Middle Ages were employed by her as a means of religious teaching. For the same reason, Chatolic educational establishments in our own day, convent schools, and colleges conducted by Religious, annually have theatrical entertainments. It is the same with Cathoilc societies for young men and young women, under the superintendence of priests. It is an innocent and harmless pleasure for youth to attend such plays as these.

Bad films and dramas, on the contrary, which are performed by professional actors on the stages of large cities are frequently fraught with danger for young people. There the spirit of evil, evening after evening, dwells upon its own old theme: the concupiscence of the eyes, the concupiscrence of the flesh and the pride of life. Immorality is not seldom, at least indirectly, inculcated. Everything combines to half intoxicated youthful spectators, to lull to sleep their understanding and their will, and, on the other hand, to excite their imagination to its highest pitch, and fill it with most undesirable pictures.

Therefore, you must see for yourself that you ought never to visit such theatres where bad films or plays are being shown, unless indeed a film or play should chance to be shown or acted there which obviously contain nothing injurious to young people. Never go to a show that is shown at a theatre of doubtful reputation. Do you, friends, stay away from all performcances of a doubtful nature? Make an exception only in cases when you have a guarantee that the film or play is harmless. Otherwise the saying holds good:

Though you may take care when you go
to the mill,
Some dust of flour will cleave to you still.

Do you know what the Legion of Decency is for? Do you know that it guards you from bad, forbidden shows? Have you a list of forbidden pictures to avoid them? Or do you attend only the condemned?

Be on your guard lest your love for the theatre develops into a passion. Seek rather t otake delight in simple pleasures, which are within the reach of everyone. Take delight in beholding the beauteous sights which God offers to our view in the works of creation, instead of attending a condemned show. Strive by the practice of virtue to be yourself a spectacle to angels and to men. Thus, when the toils and trials of this life are past, shall you be permitted to contemplate a glorious sight which shall never pass away — the beatific vision of God! Therefore:

Lift, O Christian, lift thine eyes
To thy home beyond the skies;
Eternal bliss awaits thee there
With which earth's joys cannot compare.

God bless and love you!

SOCIAL WHIRL

ALBERTA

КАРВЕЛ, АЛБЕРТА

Окружний зїзд. — Подібний окружний зїзд, що пипав дуже успішно, відбувся на Карвел в днях 19-20 липня. В суботу ввечері Впр. о. Хміляр, ЧСВВ., відправив Молебен і відбув науку релиґії. Заки прибув з Едмонтону Впр. о. Курило, ЧСВВ., Провідник У.К.Ю., з молодими бесідниками.

Найперше відбулась несподіванка для новоприбулих земляків п-ва Климковичів. Підчас того говорили різні промовці. Після спільної вечері старші дальше гостились, а молодь зібралась на організаційні збори. Впр. о. Парох привітав всіх і передав провід о. С. Курилові, ЧСВВ. Отець Провідник пояснив "Ціль Зїзду." Заохочував молодь до праці в організації У.К.Ю.

Молодь брала живу участь в дискусіях, представляла різні трудности й бажала вказівок, як мають ставити перші кроки. Дуже гарне число молоді взяло участь в цих нарадах і всі показались інтелігентними й охочими до праці; а це вже є половина дійсної праці.

Неділя, 20-го червня. — Службу Божу провив о. Парох. Численно приступали до св. Тайн.

Пополуднева сесія зїзду зачалась ввечері. Промовляли молоді студенти й провідники молоді: п. Олекса Курило, голова У.К.Ю. в Алберті, Іван Попик, Михаліна Качур, Володимир Зазуля і о. С. Курило, ЧСВВ.

Молебен до Серця Христового. — Всі учасники зїзду пішли до церкви й разом молились на випрошення дощу. Молебен правив о. Парох, а співала молодь У.К.Ю. з Едмонтону.

Концерт. — Після Молебня всі знову вернули до Народного Дому на концерт У.К.Ю. з Едмонтону за проводом о. Курили, ЧСВВ. Концерт складався з хорових пісень, дуетів, соль, деклямацій, українських танків і т. п. Головну промову виголосив Провідник У.К.Ю. о. Курило, ЧСВВ. Всіх хористів-гостей привітав щирими словами о. Хмиляр, ЧСВВ., місцевий парох.

З концерту всі присутні були задоволені й кожну точку надгородили бурею оплесків. А найбільше замітним було примірне захованняся слухачів в часі концерту.

Бажаємо молоді з Карвел гарної праці в організації У.К.Ю., а ще більших успіхів.

Навіть і поліцаї помагають нам, бо нашому Провідникові заложили одно світло, що було згасло в авті й зміняли "флет таєр" в дорозі з Карвел до Едмонтону.

Член Провін. Заряду.

Едмонтон, Алберта

КОРОНАЦІЯ МАТЕРИ БОЖОЇ

На закінчення маївки Марійська Дружина й члени У.К.Ю. в Едмонтоні устроїли величне торжество Коронації Цариці Небес і при участи кілька сот учасників посвятили себе Непорочному Серцю Марії.

На ранній Службі Божій вся молодь приступила до св. Тайн.

Ввечері в годині 7-ій пдоцесія молоді в одностроях, з відзнаками й цвітами в руках прийшла перед прекрасний престіл Матери Божої й замаїли його живими цвітами. Акту коронації довершила Олеся Масляк. Посвяту Серцю Марії перевів Впр. о. А. Химій, ЧСВВ.

Слідував Молебень, що його відправив о. А. Химій, ЧСВВ., разом з Впр. ОО. А. Трухом, ЧСВВ. і С. Курилом, ЧСВВ.

Це дуже гарно, що наша молодь в Алберті відзначаєсь набоженством до Пречистої Діви Марії. Під покровом Божої Матери наша праця увінчаєсь успіхами, а наша будучніст запевнена.

RANFURLY, Alberta

On Sunday, April 25th, the youth of Ranfurly gathered at the home of Mr. and Mrs. Joe Eleniak to hold their first U. C. Y. meeting. Father Pidskalny was present and it is to him we owe thanks for the renovation of the organization. There was a U. C. Y. organization here a few years back but as the youth departed, it caused the organization to stay dormant.

At this meeting the executive was elected with Miss Mary Kisko as president, Edward Oginski, vice-president; Miss Lilley Ferbey as secretary-treasurer and reporter; Misses Jennie Mishio and Mary Nasadyk as controllers.

It was also decided to have a carnival in the near future with candidates for queen being Miss Jennie Mishio, Miss Olga Semeniuk, Miss Henrietta Ogindski, Miss Josie Graschuk and one candidate from New Kiew.

Although there were not very many rpesent, those that were, seemed energetic and co-operative. We are looking forward to more new members and expect to work together for the good of our organization.

LILLEY FERBEY,
Sec'ty-Treas. and Reporter.

СКАРО, АЛБЕРТА

Успішний окружний зїзд У. К. Ю.

Заходом о. І. Адамса, ЧСВВ., — пароха й місцевих відділів У. К. Ю. в Скаро, Стар-Пено, Ламонт й Лишор-Делф за проводом о. С. Курила, ЧСВВ., духовного провідника й Провін. Заряду У. К. Ю. в Алберті в днях 22 - 23 травня відбувся надзвичайно успішний зїзд У. К. Ю. в Скаро, Алберта.

Зїзд розпочався в церкві Молебнем до

Матери Божої, а вся молодь приступила до св. Сповіді, бо найкращою прикметою юнака, чи юначки є чисте сумління.

Наради — З церкви відбулись організаційні наради молоді. Пров. Заряд і учасників привітав о. І. Адамс, ЧСВВ, а офіційно відкрив наради місцевий голова У.К.Ю., п. В. Онушко й покликав до слова о. Провідника У.К.Ю. в Алберті.

В короткій промові о. С. Курило, ЧСВВ, пояснив "Ціль Окружного Зїзду У.К.Ю." Також заохочував молодь до великої співпраці в організації.

Слідувала жива дискусія над різними плянами, трудностями й виглядами, що їх представляла сама молодь.

Перекуска й забава. — По нарадах відділ У. К. Ю. з Ламонту приняв всіх смачною перекускою. Молоді панночки в одностроях з написом "У. К. Ю." служили всім учасникам так ввічливо, що навіть ті, що без апетиту зачинали, смачно заїдали. Відтак всі учасники нарад ще гарно й примірно забавлялись.

Неділя, 23-го травня. — В годині 8:30 вранці вже вся молодь була на колінах в гарній новій церкві в Скаро. Впр. о. Парох відправив Службу Божу й около сотні молоді приступило спільно до св. Прячастя.

Спільне сн'дання приготовили добрі мами зо Скаро й Ламонту. Молодь засіла до столів в Народнім Домі. Гарну промову виголосив п. Ф. Павловський, студент з Інституту св. Василія. Своєю щирою і палкою промовою захопив серця всієї молоді.

Торжественна Служба Божа; Обхід і Коронація Пр. Діви Марії

Службу Божу відправив і виголосив проповідь Впр. о. С. Курило, ЧСВВ. Співала вся молодь під проводом п. Олекси Курили, провін. голови У. К. Ю. По Службі Божій вся молодь уложилась до походу довкола церкви й до приготованого престолу Матери Божої, де відбулась Коронація Цариці Небес і посвята молоді У. К. Ю. Серцю Преч. Діви Марії, що її перевів о. Провідник У. К. Ю. і виголосив глубоку змістом науку.

Пополуднева сесія зїзду. — Після обіду слідувало продовження зїзду для всіх. Впр. о. Парох привітав всіх учасників і відкрив пополудневу сесію. Привіти від поодиноких відділів виголосили слідуючі: п. В. Онушко від Скаро, п-на Михаліна Качур від відділу в Стар-Пено, п. Іван Попик від Лишор-Делф, а п. А. Войтас від відділу в Ламонті.

Промови: Олекса Курило, голова УКЮ в Алберті, в своїй промові начеркнув: "Ціль УКЮ і як її осягнути". Коротко пояснив, як можна в організації успішно працювати.

Франко Павловський — студент університету з Інституту св. Василія, говорив на тему: "Релігія у У.К.Ю." Своєю змістовою промовою п. Павловський викликав гарні враження поміж слухачами.

Іван Попик з Лишор, відважно й палко промовив про "Виховання Молоді". Тільки добре вихована молодь здібна працювати в організації.

Володимир Зазуля заохочував молодь пізнати свою найкращу організацію, яка її ціль, ідеали й користи, та втягати всю нашу українську католицьку молодь в її ряди.

Проф. Гриник, організатор Б.У.К. в Алберті, висловив признання молоді за так гарний зїзд, молодим бесідникам за красні промови, а родичам за гарне виховання дітей.

Впр. о. С. Курило, ЧСВВ., сердечно звернувся до батьків, щоб помогли молоді в їхній праці й заохочували своїх дітей, бо тільки в добрій організації виробляються чесні й характерні люди.

Крім того о. Провідник заохотив молодь передплачувати "Юнацтво" і читати свій орган У.К.Ю.; взяти участь на Курсах Провідників У.К.Ю. при Інститутах в Едмонтоні; підпомагати свою кандидатку на Всеалбертійський Карнавал У.К.Ю. з доходом на Інститути; також закликав, щоб вся молодь прибула на Конґрес У.К.Ю. в Едмонтоні в днях 31-го липня і 1-го серпня. Пополудневу сесію закінчено молитвою.

Концерт У.К.Ю. з Ламонту. — У вечері відбувся концерт У.К.Ю. з Ламонту за проводом Впр. о. І. Адамса, ЧСВВ. Концерт дуже гарно випав, бо кожну точку виконали артистично. Це був доказ, що молодь в Ламонті гарно й щиро працює.

Підчас концерту промовляв Проф. Гриник про **"Виховання дітей."** В довгій промові підкреслив велику вагу виховання. В прикладах насвітлив наслідки злого виховання і користи доброго виховання.

Завваги — Окружний зїзд скінчився. Ми розїхались, але несміємо задержуватись в праці. Мусимо працювати завзятіше й щиріше, як дотепер. Те, що ми на зїзді навчились переведімо в діло. Наш провід на нас незаведеться, бо ми працювали й будемо працювати разом зо своїм головним проводом.

SASKATCHEWAN

SOCIAL WHIRL ....

ЕЛФРОС, Саск.

У додатку до звітім річної праці У.К.Ю. вже поміщених, ще одержали відомости з Елфрос, що там завязався новий відділ У. К. Ю. і 15 членів вписалося. Заряд складається з слідуючих осіб:

Голова — Федор Денисчук
Місто-голова — Нестор Підпригора
Секретар — Рудольф Люзний
Скарбник — Данило Сирота
Пята членкиня — Каролька Пастернак
Контрольорки — Марія Петришин і Йоанна Левчишин.

Тішимося, що Ви пристали до ряду зростаючого членства У. К. Ю. і бажаємо Вам найкращих успіхів.

Студентки університету, що перебували в Інституті св. Йосафата в Едмонтоні.

Студенти університету, що перебували в Інституті св. Василія в Едмонтоні.

MANITOBA

THE U. C. Y. OF EAST KILDONAN VISITS GONOR

At approximately 7:15 all the members belonging to the U. C. Y. East Kildonan, met at the hall for their exciting trip to Gonor. Gonor supplied the bus which was very large and very expertly driven by Raymond, who is Ukrainian also. Mr. Nowosad, Director of our concert, accompanied us. The girls whispering amongst themselves, the boys trying out their songs, the time passed quickly and we soon arrived at Gonor.

We arrived just in time for church. All the members attended church and then returned to the Gonor Parish Hall to put on their performance. The hall was packed, the lights dimmed, we started our "Evening of Laughs" with a few words of introduction spoken by Father Melnyk and then the members sang "The Mosquito". The concert finished at approximately 10:30.

Special features of the concert were when the boys: Bill Kowal, Bill Hryciew, Jerry Hutchko, Bill Bobey and Wswevolod Shpytkowski sang a song about the girls "Getting Married" also Elsie Geron's Farmer's Tea received a hearty applause. Mickie Rogaski with his nimble fingers on the accordion received many encores. Mr. Nowosad and Wswevolod's "Before and Now" received a good hand. The little skit entitled "Harry's Cold" was put over successfully. The girls' song "Grandmother Had Three Daughters" was greatly applauded.

After the concert Gonor provided an orchestra and also served refreshments which consisted of hot dogs, drinks and cake. At 12 o'clock the East Kildonan Club packed up and boarded the bus for home, tired but happy.

Thanks go to the pianist, Miss Joyce Taylor, the make-up committee Mrs. Sowosad, Emily Zabornick, Anne Marks, Helen Kawka, and very extra special thanks to Mr. John Nowosad, who gave us excellent guirance throughout the entire concert.

One of the members.

MANITOBA

St. Nicholas Parish Honours Rev. Father Senkiw

The parishoners of St. Nicholas Church in Winnipeg turned out in full force packing the newly constructed St. Nicholas auditorium to capacity on Sunday, May 23rd, to honour their pastor, the Rev. Father J. Senkiw. The special tea and programme that followed was held in honour of Rev. Senkiw's tenth anniversary since his ordination into the priesthood. Greetings were forwarded from the various organizations of the parish including the Catholic Women's League, the Apostleship of Prayer, the Young Married League, the St. Nicholas Church Committee and the St. Nicholas Youth League.

A beautifully colored and hand-made photograph was presented to Father Senkiw on behalf of the Sister Servants of Mary and the children of the St. Nicholas School. Mr. William Wall, President of the Ukrainian Catholic Council of Canada, praised Father Senkiw's affiliation and work with the St. Nicholas parish. Father Senkiw's ardent and courageous work was instrumental in bringing to reality the commencement of the new St. Nicholas Church, a third of which now stands completed, said Mr. Wall.

Mr. Paul Maychruk, President of the Church Committee, was Master of Ceremonies and introduced Rev. Father Boniface, Spiritual Director of the U. C. Y. of Manitoba who recalled the pleasant association he had had with Father Senkiw when they were together during their early monastic studies. Mr. Sam Kruk represented the St. Nicholas Youth League and expressed greetings on their behalf. Mr. S. Meush, architect of the new St. Nicholas Church, expressed the hope that the new church will soon be completed and ths fulfilling Father Senkiw's dreams and aspirations as well as those of his parishoners.

Father Senkiw when introduced by Mr. Maychruk, thanked all present for their wishes and also expressed the wish that eventually the new church would become a living reality.

A short musical programme followed and principal participants were Miss O. Holochuck, who played a number of pieces on her accordion and Mrs. L. Reznowski, who favored the audience with three songs, one of which was a Czechoslovakian number.

— M. B.

"YOUTH" PRESS FUND

Rev. Fr. Zaseybida, New York................$5.00

Alberta

U. C. Y., Chipman 10.00
Mr. John Synyshyn, Leeshore................. 1.00
Miss Pearl Zachoda, Wostok.................. 1.00
Mr. Nick Komarnicky, Holden................ 1.00
Mr. Wm. Pawluk, Grassland..................... 1.00
Mr. Raymond Ostolosky, Edmonton........ 1.00
Mr. John Zachoda, Peno.......................... 1.00
Miss Marian Kruka, Edmonton............... 1.00

NEW SUBSCRIPTIONS

Mr. John Gulayets, Edmonton.................... 9
Miss Lorraine Hawreluk, Mundare............ 3
Mr. Alec Zacharko, Edmonton.................. 3
Rev. Fr. Bilynsky, Detroit......................... 1

Mike: "I got one of those suits with two pairs of pants."

Gus: "How do you like it?"

Mike: "Not so well. It's too hot wearing two pairs of pants."

ONTARIO

Sudbury, Ontario

Elizabeth Tarkin
with the S. A. Durbee Trophy

Many Ukrainian Young People throughout Canada have won valuable scholarships in musical festivals. The Ukrainians of Sudbury are justly proud of their young and gifted singer, Elizabeth Tarkin, who has won scholarships two years in succession.

This year Elizabeth won the much coveted C. A. Durkee trophy and the T. D. Edwards scholarship in singing. It was a charming Ukrainian folk song, sung in her inimitable way that brought her prominence at the Sudbury Musical Festival.

Elizabeth is only 13 years old and is studying at the Sudbury Mining and Technical School. She comes from a musical family. Her father is a talented violinist and both parents are members of the church choir together with Elizabeth.

Miss Tarkin is also a very active member of the Ukrainian Catholic Youth Organization and the Young People's Discussion Group.

The U. C. Y. is proud of its charming and gifted singer.

U. C. Y. OF ONTARIO TAKE PART IN ANNUAL RETREATS

"Now tilt it a little over the right ear. There, that's better." Sounds like a trying-on-hats session, doesn't it? Actually, that was the conversation overheard at a wind-up tea which took place at the Sheptytsky Institute, Toronto, at the close of the Retreats of the U. C. Y. of Ontario. "It" referred to the mythical halos which the participants thought might be showing.

The light talk hid a deep satisfaction which everyone experienced after the annual Retreat. It was good to see so many young people taking such interest in the Retreat Movement, which, after all, is a comparatively novel practice among the Ukrainian Catholics. The interest shown could only prove that our youth, capable of intelligent thinking, have fully realized the very urgent need for such Retreats in their lives. In our complex modern world it becomes very difficult at times for the youth to retain its true sense of values, and keep sight of the ultimate goal of existence. Materialism holds sway, and anyone who attempts to find an answer to problems in the spiritual, usually has to put up with ridicule and pity from friends. "Poor Joe. He isn't even reasoning out his own problems," runs the general comment. These disciples of modern liberalism put man's reason as the sole authority of what is right or wrong, and therefore man should seek no outside help for his problems except that which his reason offers. We have only to look at the state of utter chaos and confusion that exists in the world today as result of such thinking.

Fortunately, Catholicism teaches our youth that there exists a higher authority than man's reason to which we must submit, and that is the authority of God, and certain material and eternal laws must be followed in order for man to live in peace with himself. To discover what these laws are the Catholic young people of Ontario have, for the past three years, been taking part in Retreats, where in the quietness of a Retreat house, they shed their cares of everyday life, and concentrate on themselves and their Creator.

We must admit that selling the Retreat Movement to our Youth was a bit difficult the first year. Some were extremely enthused, but some were equally suspicious. One of the rumors that made the circuit was that a Retreat was a prelude to embracing the religious life; that, of course, frightened off not a few of the young people. However, by bombarding our youth with Retreat literature, circulars, and talks, the idea took a firm hold, until now almost all the Ukrainian Catholic youth in Toronto as well as outside have benefited from a Retreat.

This year we wish to hand out a few well-earned bouquets to Clubs outside Toronto who have participated in Retreats, in face of many difficulties. A special nose-gay is in order for the Sudbury club — they travelled 300 miles to take part in the Retreats at Toronto! And Grimsby, 90% of whose members participated. Kitchener,

Hamilton, Oshawa, Delhi, Beamsville, Niagara on the Lake, Ancaster, and the three Toronto parishes — all these deserve to be congratulated on the intelligent-thinking youth they have in their Clubs. Also, special thanks go to the Bazilian Fathers who were Retreat Masters.

We, in the Provincial Executive, have great hopes that the Retreat Movement will spread throughout Canada, and that the Annual Retreat will become an accepted practice for each and every member of the U. C. Y.

Betty Prusky.

THEY ARE HAPPY WHO.....

These words are mere facts which characterize and make up the history of the "Altar Boys' Society" in the parish of "Our Lady of Perpetual Help", where Rt. Rev. Mngr. P. Kamenecky is pastor with a very active and able assistance of Fr. Benesh.

This society was founded six years ago by Mr. A. Wytrykush, who still remains its director and at the present time has a membership of over forty boys who attend both Elementary and High Schools

The training which the boys receive helps them in development of their abilities, increasing their intellligence, and in the moulding of their character which will enable them to bear their individual problems as well as those of our Society in the years to come.

By the never-failing work of its executive, and the inspiring work carried on by the Christian Brothers in the form of conferences by which they try to instill into the minds of youth the pearls of faith and jewels of practical life, the objective is brought to realization.

Recently Rev. Brother Birchmans, F.S.C. of De La Salle High School (Bond) at the request of the society delivered a very instructive talk "Happiness and how to achieve it".

Speaking with sincerity and open heartedness the talk no doubt left a lasting impression in the minds of those eager to learn youth.

Every human being seeks happiness on this earth, no matter who he might be or from whence he may come. Many people indeed have planted their ideals on some other foundations of materialism or naturalism: that is their goal of life being the success in business, the acquisition of wealth and honours. For a good Christian happiness comes through justice and charity. Above all, a sincere prayer in union with charity is only one, but the most fundamental instrument by which we can achieve happiness on this earth and the everlasting reward in the next world.

Rev. Bro. Birchmans clearly pointed out the false impressions by which youth is often misled in this understanding of happiness. Real happiness comes through a fundamental Catholic education in the home, then the church and the school, but here an effective and close co-operation of both parents, young people, and teachers is of the greatest and most demanded necessity in order to attain satisfactory and beneficial results.

"Be different from ordinary people if you have to. even if you have to play the part of a missionary, but keep in mind the goal which you are determined to achieve, and that's a happiness that no one will ever take away from you."

Slava S. Harach.

Wall Recommends Study Groups on Catholic Action

States Independent Ukrainian Catholic Youth Clubs not fulfilling Catholic Action Obligations.

In the second of the series of four Catholic Lectures being sponsored by the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba, Mr. Wall, President of the Ukrainian Catholic Council of Canada, called for an immediate consideration of study and discussion groups on Catholic Action. The second lecture was held in the new St. Nicholas Auditorium on Sunday, May 16th, at which approximately one hundred U. C. Y. members from the various Catholic parishes of Winnipeg attended.

I would ask that study and discussion groups be formed not comprising of more than five members each as a start and the subject of Catholic Action fully discussed and in such a way become an integral part of the U. C. Y.. said Fr. Wall. The world is confronted by a terrible menace, continued Mr. Wall, and this menace is Communism with which there is absolutely no compromise. Catholic Action is organized work and is the duty of the Ukrainian Catholic Youth as a member of the Ukrainian Catholic Council to make sure that this duty is fulfilled. Mr. Wall referred a number of times during his lecture to the Catholic Action Manual and heartily recommended

its study by all U. C. Y. members.

One of the Catholic Church's strongest and most vital calls to its members today is the call for Catholic principles to spread and one of the most effective means of spreading this work is by Catholic Action, said Mr. Wall. Members of the U. C. Y. who are lay apostulates in Catholic Action have a tremendous responsibility on their shoulders. It is a responsibility that cannot be shirked. Mr. Wall urgently requested that all members take full advantage of the Ukrainian Leadership Courses that are being planned by the Council to take place in Winnipeg during the summer months.

Mr. Wall also stated that when looking upon independent Ukrainian Catholic Youth organizations he couldn't see how they can be classified as propagating Catholic Action to its fullest extent. In order to fulfill Catholic Action obligations, the Unit must be under the Provincial Executive which in turn is under the Dominion Council.

In summarizing, Mr. Wall gave a complete analysis of the establishment of Catholic Action by Pope Pius the eleventh, its work during the early days of Marxism which the Catholic Church immediately recognized as one of the most serious threats to the human soul and human dignity.

The Catholic Church in its constant fight against Communism and its atheistic principles is relying tremendously on its younger members and the U. C. P. as an organized body in Canada should continue to uphold with all tis organized abilities the familiarization and workings of Catholic Action.

Mr. Wall was introduced by Mr. Paul Yoroshko, President of the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba. Other lectures in the same series are scheduled for the near future and principal speakers are the Rev. Father Boniface, Spiritual Director of the U. C. Y. of Manitoba and Rev. Father I. Shpytkovsky of Elmwood. — M. B.

Чемність у Школі

Пригадка: чемність — це памятати про другого.

Ми є молоді. Багато з нас переводить більшу часть молодости у школі. Варт нам призадуматися над тим, чи ми переводимо свій день у школі чемно. Ось кілька питань, що поможуть нам памятати про других.

Чи приходжу до школи на час? Приходити до школи пізно — це не є комплімент ані учителеві, ані школі, ані твоїм другам, ані тобі. То не золота засада.

Чи приходжу до школи тихо? Чи конечно мушу гримнути дверима? Вдарити другого дверима по ногах або по лиці — це також не вказує на память про других.

Чи встаю коли учитель входить?

Чи розпростираю ноги широко так, що переходячі мусять обовязково зашпортатися?

Чи чешуся або вилискуюся в лавці?

Чи переглядаю речі по чужих столиках? Чи обурююся, коли хтось рухає мої речі?

НА КОРИТАРЯХ

Чи скидаю капелюх, коли переходжу коритарем? Може мій капелюх новий і я ним горджуся, але це ще не вистарчаюча причина, щоб його тримати на голові переходячи коритарі.

Чи я отвираю двері другим, щоб їх пустити скорше? Священики, сестри, учителі та взагалі старші люди заслугують на цей акт чемности з моеї сторони.

Чи бігаю по коритарях? Чи вигукую або свищу?

Чи стягаю своїх другів на балачку посередині коритарів? Другі, що переходять хочуть перейти спокійно, а не наче через поле битви.

Чи засмічую коритарі паперами, болотом? Їх місце в коші або за дверми.

Персйдім ці "параґрафи", а вони покажуть нам які ми чемні. Заохотою до доброго поведення повинен бути для нас Христос. Гляди в ті глибокі очі доброго й лагідного Христа і запитай Його: "Дорогий Ісусе, як мені поступати з цими запитами про чемність в школі? Чи Ти хочеш, щоб я щиро перенявся тим, чи радше, щоб я насміхався з них та погорджував ними?"

LET'S HAVE A LAUGH !

Bill: "That was the unkindest cut of all as the poet says."

Harry: "What was?"

Bill: "I showed her one of my boyhood pictures with my father holding me on his knee and she said: 'My, who is the ventriloquist?' "

* * * * *

Daughter: "Did you have many love affairs, Daddy?"

Soldier Father: "No, child. I fell in the first engagement."

* * * * *

Native: "Well, what do you think of our little city?"

Visitor: "It's the first cemetery I ever saw with traffic lights."

* * * * *

McLean: "Why do I see you walking so much lately?"

McLure: "Reducing."

McLean: "Reducing? Why, you're not fat. What are you reducing?"

McLure: "Expenses."

Молодь в Европі

4. Французька Молодь

Мабуть найтяжче схарактеризувати душу французької молоді, бо ця душа з одного боку дуже многогранна, а з другого боку легко запальна, змінлива, але й безвастережна. Коли французька юначка або юнак загорить бажанням якогось дійсного або й мнимого ідеалу — то віддається йому всеціло, без ніяких застережень. "Коли не віддамо всього — не віддамо нічого" — цей висказ одного з провідників французької молоді найкраще характеризує наставлення юної французької душі. Вслід за тим ви стрінетеся серед французької молоді з найяркішими скрайностями: ви побачите між нею завзятих атеїстів і моральних розперезанців, але крім цього побачите між нею не тільки гарячих католицьких апостолів, але й справжніх кандидатів на святих. В опінії святости померли такі юнаки, як: Жак Арну, Жан ді Плессі, 11-літній Гуї Фронтґалан і вже зачалися їм беатифікаційні процеси.

У Франції передівсім між студентством університету прекрасно розвиваються Марійські Дружини, що мають аж дві окремі централі і два місячники та "Католицька асоціяція французької молоді". Один визначний масон сказав про французьку молодь, що вона в більшости клерикальна. Найяркіший прояв цього клерикалізму — це великодне св. Причастя. Доказом нехай послужать такі числа: Коли 1913 р. до великоднього св. Причастя приступило тільки 128 студентів аж з чотирох високих шкіл, то в 1931 році уже 3,000 студентів прийняли св. Причастя у великодньому часі. За їх прикладом пішли студенти "Академії штук красних", політехнік і різних промислових шкіл! 1933 р. до св. Причастя приступило понад 14,000 молоді високих шкіл. Оповідали мені, що підчас німецької окупації французька молодь немов на злість новопоганським націстам, демонстраційно ходила до церков і приступала до св. Тайн. У 1946 р. мав я щастя бути в Парижі через два місяці і що неділі ходив я або до славної катедри Нотр Дам, або до базиліки Христового Серця на передмісті Монтмартр. І не міг я вийти з дива. На кожній Службі Божій базиліка і катедри були повні, а переважала молодь. Цього ж року на святі Жанни д' Арк, Кардинал Суар відправляв Службу Божу під голим небом і тоді до св. Причастя приступило понад 60,000 молоді. Чи це не імпозантне? Дійсно, що душа раділа.

Другий гарний обяв релігійного підйому серед французької молоді — це чисельна участь у річних адораціях Найсв. Тайн. Зворушливий це вид, коли бачиться, як вечорами молоді студенти спішать до означеної церкви, щоби там перепрошувати Ісуса за тих, що в тій самій порі пють жадібно з чаші недозволених роскошів.

Ще кращий вияв буйного релігійного життя в рядах французької молоді — це замкнені реколекції. Пропаґандою замкнених реколекцій займаються окремі пропаґандисти серед молоді. А вислід цеї пропаґанди такий, що кілька соток студентів і студенток університету кінчать шкільний рік відокромленими реколекціями. У Парижі молодь захоплюється передівсім реколекційними науками знаменитого бесідника Єзуїта о. Рікета, або відомого письменника Пєра л' Єрміта (каноніка Лютіля).

З унутрішнього молодечого запалу родиться зверхня апостольська праця. Що неділі пересічно 50 студентів стають до помочі священикам. Гуртками по двох-трьох ідуть на передмістя великих міст до родин комуністів, соціялістів і нуждарів, несуть їм милостиню, добре слово, католицький часопис і приготовляють до св. Тайн. Багато добра роблять ці молоді світські апостоли.

Як нам далеко ще до цього! Але бодай бажаймо, молімся, приготовляймося до таких гарних діл — от хочби участю у других Курсах У. К. Ю., що відбудуться в Едмонтоні та участь у замкених реколекціях, що відбудуться тамже на початку Курсів.

о. М. Билина, ЧСВВ.

МАНДРІВКА МОЛОДЕЧОГО ЖИТТЯ

Дорогий Юначе! Запрошую тебе на прогульку зо мною. Коли будеш це читати, уяви собі, що мандруєш по земській кулі, приглядаєшся життю людей, линеш гадкою у далекі космічні простори та добігаєш там, де людина тілом дійти не може. Цю мандрівку відбуватимеш не для самої приємности, але радше тому, щоб пізнати зміст твого життя та до нього пристосуватися.

Цілий світ складається з безмежного числа тіл як сонце, місяць, планети, звізди. А земля наша, на якій живемо, це одно з тих многих тіл. Ти добре знаєш, як вона велика. Знаєш також як довго треба їхати, щоб її обїхати навіть і найшвидшим літаком. І ця земля, як ти в школі вчився, біжить довкруги сонця. І не вона сама, але всі небесні тіла разом кружляють довкола того самого сонця. І ні земля, ні планета, ні звізда жадна не зблудить з своєї дороги. І вчили тебе також, що наша земля, разом з всіми небесними тілами, в своїм обороті все зближається до сонця і колись мусить, зовсім природно, з ним злучитися.

Та пощо, скажеш, говоримо про це? На те, дорогий Юначе, щоб ти лекше міг собі запамятати, що щось подібне діється і в житті людини. В житті людськім мусить бути також якийсь осередок — сонце. А є ним Господь Бог, якого ми у своїй життєвій мандрівці повинні пізнати, через

свою любов до Него зближитися, щоб у вічності бути з Ним зєдиненим. Як сам добре бачиш, між царством природи і надприроди є велика подібність. Поглянь приміром на розвій людської думки. Колись давно-давно, кілько то зусиль мусів положити людський дух, щоб по довгих мандрівках та крутих бездоріжжях дійти до цеї природної правди, що осередком нашої соняшної системи є сонце, а не маленька планета — ця наша земля. Старинні люди всі були переконані, що наша земля — це кружок, що пливе собі по океанах і що цей кружок становив осередок вселенної.

Дуже довго також блукав цей людський ум, заки дійшов до переконання, що не людина є початком і кінцем всего життя, але що поза людиною лежить інший величавий осередок, початок і джерело всього — Бог. Перший спосіб думання природно доводив до чистого матеріялізму, бо найважнішу увагу звертав на землю, а надприродного нічого не бачив. При такім думанні зовсім не може бути бесіди про віру в Бога. Противно, другий погляд виносить людину з її вузького еґоїзму на верхів'я духа, до високих ідеалів, до глибокої релігійности.

І це, дорогий Юначе, нераз непокоїть твій ум. У твоїм житті приходить час, коли ти, гордий своїми молодечими силами, силою твого розуму, могучістю волі, хочеш пірвати всі закони, що тебе стримують і твоя жадоба самостійности хоче виявитися навіть й у справах віри. Ти нераз ставиш себе самого як осередок твого життя, а забуваєш, що тим осередком є для всіх, як і для тебе, сам Бог.

Так, Юначе! Все на світі держиться того порядку, що його визначив йому Бог. Тільки людина, що має розум і всякі інші дари, не хоче заховати назначеного порядку і робить осередком свого життя все інше, тільки не Бога. Справді, химерні ці люди.

А як з тобою? Чи й ти до них належиш?

ДРУГИЙ ЗЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ

В ЕДМОНТОНІ

під кличем

Молодь Непорочного Серця Марії

Відбудеться заходами проводу У. К. Ю. при співпраці і допомозі проводів всіх католицьких орґанізацій в Едмонтоні

ДНЯ 1-го СЕРПНЯ, 1948, НА ВИСТАТОВІЙ ПЛОЩІ

В програму Зїзду будуть входити такі точки:

Год. 10. Архієрейська Служба Божа, що її відслужить Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин, Екзарх на Західну Канаду.

Святочна проповідь.

Акт посвяти молоді Непорочному Серцю Преч. Діви Марії.

Дефіляда молоді перед марійським прапором.

Від год. 12:30 до год. 3-ї перерва, підчас котрої можна буде набути перекуску на місці у приготованих буфетах.

Год. 3-тя — Величавий Концерт, що його уладжує молодь своїми мистецькими силами.

В суботу пообіді — на передодні Зїзду, відбудеться величавий Карнавал в Арені на Виставовій Площі. Участь беруть тридцять кандидаток на королеву з різних околиць Алберти.

За повною і точною програмою слідіть у наступних числах Юнацтва, Українських Вістей і Світла.

Провід Зїзду.